

ЗА НАУКОВОЇ КАДРИ

Орган парткому, ректорату, комітету ЛКСМУ та профкому
Одеського державного університету ім. І. І. Мечникова

№ 33 (692).

П'ятниця, 17 листопада 1961 року.

Ціна 2 коп.

ВІЙНУ БАЙДУЖОСТІ

31 жовтня запам'ятеється нашим студентам надовго. В цей день закінчив свою роботу XXII з'їзд КПРС — з'їзд будівників комунізму. Наша партія прийняла на цьому історичному з'їзді нову Програму, в якій чітко визначені шляхи, йдучи якими, радянський народ досягне вершин комунізму.

Великі завдання стоять зараз перед молоддю. Адже саме її стосуються слова: «Нинішнє покоління радянських людей житиме при комунізмі».

В той день, коли закінчив свою роботу XXII з'їзд партії, у Великому актовому залі зібрався актив на свою XVI комсомольську конференцію. З великою увагою прослухали делегати слова І. Г. Леоніна, члена КПРС з 1918 року, зав. кафедрою історії КПРС:

— Нам, людям, які приймали другу програму партії, програму будівництва соціалізму, і не вірилось, що наступить такий світлий час, коли вогні комунізму засяють так близько. Але зараз ми бачимо їх. Нова, третя програма партії — це шлях нашого життя, нашої праці, наших перемог. Вам, молодим, жити при комунізмі, вам будувати це світле майбутнє. Так за роботу ж, молодь, за роботу, комсомол!

Учасників конференції прийшли вітати піонери підшефної 80-ої школи. Говорили вірші про XXII з'їзд, про молодь, про наш університет. Маленька дівчинка, висловлюючи, мабуть, думку своїх друзів, між іншим, попросила комсомольців: «В школу к нам побольше вожатих присылайте».

Отже робота конференції розпочалась.

**

XV комсомольська конференція проходила рік тому. Було вказано

Про роботу XVI комсомольської конференції ОДУ

на недоліки в роботі університетської молоді, особливий критиці піддавався стиль роботи комітету комсомолу. Тоді ж були визначені дальші шляхи викорінювання цих недоліків. XV конференція обрала нові комсомольські органи, бюро комітету і членів пленуму.

І ось через рік комсомольський актив зібрався на свою XVI конференцію. Це не перевиборча, а робоча конференція. Мета її — визначити успіхи і недоліки, нові форми праці, нові завдання, які стоять перед майбутніми вихователями молодшого покоління.

Наша університетська комсомольська організація — найбільша серед вузів міста, тому і справи її повинні бути великими, корисними. І цих цікавих, захоплюючих справ у нас чимало. Нам є про що розповісти.

Добре працювали студенти на будівництві, недільниках, на колгоспних ланках. Надовго запам'ятають їх колгоспники Іванівського району, який нагородив кращих з кращих почесними грамотами. Теплим словом вдячності згадують наших комсомольців робітники підшефних заводів: імені Жовтневої революції, судноремонтного, нафтопереробного, суконної фабрики. З радістю зустрічають їх в госпіталі очних захворювань. А скільки цікавих лекцій прочитано студентами за цей рік на підприємствах міста і в колгоспах!

У нас ціла армія молоді, яка займається науковою роботою, художньою самодіяльністю ОДУ — одна з кращих в місті, добре згурто-

вана народна дружина і т. д. і т. п.

Все це радує, всім цим ми по праву пишаємось. Але...

Ми не збираємось слідувати ходу подій на конференції. Ні, ми просто хочемо розповісти про свої враження з приводу її роботи, хочемо розібратись, чому так скучно вона пройшла. Чому не були порушені важливі питання студентського життя і чому, як з боєм відзначила комсорг III курсу філологічного факультету З. Шавернева, «на багатьох обличчях був вираз нудьги і байдужості».

ПРО ЦЕ НЕ ГОВОРИЛИ, А ПОВИННІ БУЛИ ГОВОРИТИ

Спортсмен, танцюрист, дружинник — ти перш за все студент. І тому головне — навчання, підготовка до семінарів і практичних занять, складання заліків і іспитів. Про це, мабуть, забули на конференції. Говорили про все: про спортивні майданчики і цікаві вечори, про дитячі ясла і неполадки в роботі гуртожитку. Про все, тільки не про навчання. Ми не збираємось обвинувачувати виступаючих: всі питання, які вони висували, варті обговорення. Але ж успішність — це насамперед. Майбутні вчителі, вихователі, що ми зможемо дати дітям, коли добре не знатимемо свій предмет? Ні, спортивні дані, ні те, що ти завзятий танцюрист чи сумлінний дружинник, тебе не врятує: діти поважатимуть знаючого викладача.

— Про успішність говорили мало, вірніше, сказав лише І. Кондратюк, доповідач, і більше ніхто, — зауважив у своєму виступі Л. Х. Калуст'ян. — А шкода. Саме

(Закінчення на 2 стор.)

ДЛЯ КОЖНОГО КОМСОМОЛЬЦЯ

Величезні завдання для кожного комсомольця, студента витікають з рішень історичного XXII з'їзду КПРС. Всі ми повинні глибоко вивчити матеріали і рішення з'їзду, нову Програму партії — цей справді комуністичний маніфест другої половини XX століття, активно пропагувати їх серед населення. В цьому відношенні заслугоує підтримки ініціатива викладачів і ряду студентів історичного факультету (Рубан, Мороз, Явний, Шурапов, Курохта, Вовк та інші), які зобов'язались підготувати лекції, бесіди і виступити з ними перед робітничими колективами міста, в установах, школах і інших закладах. Всі факультети повинні взяти найактивнішу участь в організації роботи школи пропагандиста, яка незабаром розпочне роботу і готуватиме пропагандистів і лекторів по матеріалах XXII з'їзду КПРС з числа студентів. Кожний студент повинен зробити для себе висновки з рішень з'їзду і усвідомити, що наше головне завдання — відмінне навчання і активна участь в громадському житті університету. Комсомольський актив груп, курсів, факультетів університету повинен докласти всіх зусиль, щоб виконати це завдання. Особливу увагу слід звернути на стан навчальної дисципліни. Систематична робота над матеріалом, відвідування лекцій, сумлінна підготовка до семінарських і практичних занять — запорука успішного навчання. Треба вести нещадну боротьбу з порушниками і ледарями, які, на жаль, ще не перевелись. Багато пропусків лекцій без поважних причин на таких факультетах, як факультет іноземних мов (особливо на англійському відділі), механіко-математичний, філологічний. На це слабо реагують комсомольські організації.

Значну роль в пошуканні роботи комсомольських організацій курсів та груп повинне відіграти змагання на звання кращої групи. Для нас ця справа не нова. Але по-серйозному до неї ще й досі не приступили на факультетах. Якщо на філологічному та історичному факультетах таке змагання провадиться, про нього знає кожний комсомолец і студент, підводяться підсумки, то на хімічному факультеті (комсорг — Антонович) чомусь вважають це непотрібною витівкою. Не кращі справи і на факультеті іноземних мов (комсорг — Насековський), на біологічному (комсорг — Рижков). А біологи навіть піднімали колись питання про організацію змагання з біологічним факультетом Львівського університету, відряджували туди свою делегацію. Тепер про це хороше починання забули.

Організація змагання між курсами повинна піднести всі ланки комсомольської роботи; при підведенні підсумків змагання буде братись до уваги і стан ідейно-виховної роботи, і успішність, і виконання комсомольських доручень, і культурно-масова та оборонно-спортивна робота.

Особливу увагу необхідно звернути на такі масові заходи, як обговорення нових книг радянських і зарубіжних авторів, кінофільмів, вистав. Слід відновити проведення незаконно забутих дискусій, які можуть іноді проходити у формі тематичних комсомольських зборів. Диспути — одна з кращих і дуже потрібна форма виховання молоді. В зіткненні різних думок народжується вміння відстоювати свою точку зору.

Велику роботу повинні провести комсомольські організації факультетів по виконанню постанов про перебування вищої школи, про наближення її до життя. В цьому відношенні нам потрібно розширити зв'язки з підприємствами, робітничими колективами, з школами, в яких наші студенти дістають практичні навички роботи за спеціальністю. Боротьба за оволодіння громадськими професіями — це питання повинне стояти в центрі уваги комсомольських організацій. В цьому році необхідно підготувати громадських спортивних інструкторів і суддів, лекторів, піонервожатих, керівників художньої самодіяльності і т. п. Наш девіз: кожному студенту — громадську професію.

Всю цю роботу повинні очолити факультетські комсомольські бюро і відповідні сектори комітету комсомолу. Щоб виконати ці завдання, факультетські комсомольські організації повинні залучити до цієї справи всіх комсомольців, підвищити рівень організаційної роботи.

ПЕРШИЙ КРОК

10 листопада почала працювати секція піонервожатих школи громадських професій. Роботою секції керують викладачі кафедри педагогіки. На заняттях секції виступлять досвідчені педагоги, кращі піонервожаті шкіл міста, інструктори і методисти з Палацу піонерів. Студенти познайомляться з роботою піонервожатого, будовою і формами роботи піонерської ор-

ганізації, історією її виникнення, вивчать піонерські сходинок, розучать піонерські пісні, ігри.

Члени секції — це в основному студенти I, II курсів, які працюють в школах вожатими. Безперечно, ці заняття багато допоможуть в їхній роботі.

Ну що ж, це — перший крок, основне — попереду.

Р. ПАВЛОВА.

Ранок 7 листопада. Перед святковою демонстрацією.

Фото Г. Єліави.

Підшефні вітають шефів.

на цій ділянці роботи комітету комсомолу є великі недоліки.

238 заборгованостей за цей рік. Цікава деталь. Останнє місце по успішності займає механіко-математичний факультет, а з їх делегатів ніхто не виступив. «Готувались вони до виступу», але потім чомусь відмовились», — пояснює нашому кореспондентові секретар комітету комсомолу І. Кондратюк. Жоден з академсекторів факультетів не попросив слова, не розповів про значні недоліки, які є в цій роботі, про пошуки в ній нових форм і методів, насамперед в академічних групах і на курсах.

РОБОТА В ПЕРВИННИХ ГРУПАХ — ОСНОВНЕ

Так говориться в Статуті, про це знають всі. На превеликий жаль, і це випало з уваги керівних товаришів. Зовсім рідко бували члени комітету в комсомольських групах. Не буде перебільшенням, якщо ми скажемо, що деякі групи їх і в очі не бачили.

Комсомольці теперішнього ІV курсу філологічного факультету (російський відділ) були ошчасливлені приходом до їх групи комсомольських керівників тільки тому, що, мовляв, їх роботу обговорюватимуть на засіданні комітету. Приходив Савицький та інші. Позасідали, покритикували роботу, обіцяли з'являтися частіше в групі і... Не бачили їх більше. Це неправильний підхід до організації роботи в групах. Треба комітетчикам більше бути зв'язаними з комсоргами, знати їх інтереси, їх зауваження. Комітет комсомолу повинен стати центром в комсомольських справах, центром життя університетської молоді. Сюди повинні приходити не для того, щоб здати внески чи одержати вказівки. Ні, сюди повинні приходити, як до товаришів, за порадою, з своїми планами, міркуваннями. І комсомольцям буде цікаво, і робота комітету стане жвавішою, змістовнішою. Треба, як зазначила в своєму виступі член бюро філологічного факультету С. Шишова, щоб зустрічалися члени бюро курсів різних факультетів, обмінювались один з одним пропозиціями, намічали шляхи поліпшення роботи.

ТРАПЛЯЄТЬСЯ Й ТАКЕ

Коли подивився щоденники комсоргів, вони справляють на тебе дуже приємне враження. Все ніби гаразд: плани роботи на кожний місяць, протоколи зборів і засідань бюро, оцінки комсомольців

по сесіях, Графа доручень. Теж все «в ажурі». Майже всі виконують доручення: той — член бюро, той — голова гуртка, цей відповідає за підписку газет та журналів. Але якщо перевірити...

Як в нас часто робиться? Є так звані громадські діячі. Вони ходять в активі, вони все знають, за все відповідають, а інші дивляться на них і глузують: «Що я буду робити? Нехай вже актив, а ми якось так». Більшість комсомольців зовсім не мають доручень, живуть баластом в комсомолі. Послухали лекції і — додому. Один раз в місяць посидять нудьгуючи на зборах. І знову до іншого «міроприємства».

Трапляється й інше. Дали тобі доручення. Ти його виконуєш (чи

кретар бюро фізфаку В. Балан, — і побачили в роботі дніпропетровців багато повчального. Що мені сподобалось більш за все? А ось що. Навіть влітку, коли в університеті немає занять і всі студенти на канікулах, члени комітету комсомолу приходять в університет, проводять засідання, ПРАЦЮЮТЬ...

Літні засідання — от що сподобалось більш за все Віктору Балану. Мабуть, йому саме така «оргробота» здається основною. Але для нас це не приклад. Навпаки, наш комітет не поступиться перед дніпропетровським по кількості проведених засідань. І навіть влітку в кімнаті комітету можна було побачити І. Кондратюка та інших членів бюро. Хіба

відчувалась якась спокійна підготовленість до цієї конференції. Варто відзначити, що ніяких виступів, як кажуть, «з місця в кар'єр» не було. Розраховували все заздалегідь, навіть хто за ким виступає. Ми не проти того, щоб готувати окремі виступи, але проблемні. А що це були за виступи? Якісь звіти. Секретарі факультетських бюро звітували про свою роботу. Переливали з пустого в порожнє.

В. Рижков, секретар комсомольського бюро біофаку, зупинився на трудовому вихованні на факультеті. Це добре, що комсомольці-біологи кращі в праці, це дуже добре, що вони виконували по дві-три норми на колгоспних ланах. Про це вже чули з доповіді І. Кондратюка. Але у виступі жодного слова не було сказано про поганий підбір кадрів, а з факультетського бюро КСМ було виведено комсомольця Дулицького.

Р. Насековський говорив про необхідність проведення цікавих вечорів, а про те, чому на факультеті іноземних мов погано ведеться робота, чому на факультеті є порушення трудової дисципліни — ні слова.

Буде несправедливим сказати, що всі виступи були некритичними. Ні, багато прикрих слів в адресу комітету комсомолу сказали Н. Лейдерман, В. Антонович, С. Шишова. Вони теж могли тільки звітувати, але вони критикували (і правильно) недоліки в роботі комітету. І їх виступи зробили більше корисного, ніж нудні промови Л. Прокоповича, В. Рижкова, Р. Насековського та інш.

Комітетчикам треба бути у вихорі університетського життя, бувати в групах, на факультетах, розмовляти з людьми, чути від них пропозиції, знати їх інтереси. Не вистачає ще ватажкам університетської комсомольської організації запалюючого вогника. Саме цей вогник в усіх справах, ентузіазм зробить роботу комітету комсомолу і всіх комсомольців різноманітною, по-справжньому захоплюючою. І не буде цих досадних недоліків, про які ми розповіли сьогодні. Не буде на обличчях виразу нудьги і байдужості.

Виступає голова правління студклубу Н. Лейдерман.

**

Ми нічого не сказали про вибори нових членів комітету. Адже, хоч ця конференція була робочою, до складу комітету комсомолу було обрано кількох нових членів. Тепер склад бюро комітету комсомолу університету такий:

- І. Кондратюк — секретар;
- В. Іванов — заст. секретаря по оргроботі;
- Л. Козлова — заст. секретаря по агітаційно-пропагандистській роботі;
- В. Балан — оргсектор;
- В. Замуленко — учбовий сектор;
- К. Савицький — культурно-масовий сектор;
- Є. Болотников — трудсектор;
- О. Юр'єв — спортивно-масовий сектор;
- Н. Приходько — побутсектор;
- Л. Прокопович — науковий сектор;
- Р. Макогон — шефський сектор.

Рейдгрупа відділу комсомольського життя газети «За наукові кадри».

Фото Г. Стасенка.

ВІЙНУ БАЙДУЖОСТІ

(Закінчення. Початок на 1-й сторінці)

не виконуєш) — це нікого не цікавить. Головне, можна записати проти твого прізвища — доручення є. В кращому випадку спитують у тебе, як ти його виконуєш. Це буває тоді, коли потрібно звітувати. А то й зовсім не питають. Буває й таке: виконує людина якесь цікаве доручення, воно їй до душі, але раптом чомусь дають їй інше, навіть не питаючи, чи може вона це зробити, чи ні. Працювала в нас у газеті студентка геофаку Галя Суркова, хороша дівчина, добросовісна. Написала про спрви свого курсу «Щоденник першкурсниці». Добре написала. Ще деякі завдання редакції виконувала. Раптом зникла. Що трапилось? Помітили її в факультетських «вищих колах», обрали в бюро.

— Не можу ж я розірватись, — каже Галя. — Дуже подобається в газеті, але ж треба і в бюро працювати.

Вона права. Питається, для чого ж тоді їй давали доручення, а потім, не рахуючись з її інтересами, «перекинули» на іншу роботу? Потім буде потрібна вона на іншій ділянці і її «перекинуть».

Більше, на жаль, фактів, коли доручень не перевіряють, в нас нема. Але ми впевнені, що таких фактів багато. Про це теж мовчали на комсомольській конференції. Чому?

ЗНОВУ ПРО ОСНОВНЕ

Що є основним в комсомольській роботі? Вище говорилося про це, але... У кожного своя думка. — Були ми з делегацією в Дніпропетровському університеті влітку, — так розпочав свій виступ се-

покрощала від цього робота? І справа зовсім не в засіданнях. До речі, коли питаєш комсоргів факультетів і членів бюро, що їм найбільш не подобається в роботі комітету, вони не вагаючись, відповідають: «Довгі засідання, багато балаканини».

І це думка багатьох: менше балаканини — більше справ. Справ різноманітних, захоплюючих. Тоді і комсомольське життя буде цікавим, тоді, товаришу Балан, і в газеті «За наукові кадри» буде біль-

ше критики й тому, що комсомольці, як зазначив Л. Х. Калуст'ян, мало вимогливі до себе і до інших. І це дійсно так. Байдуже поставилась молодь до роботи конференції. Безініціативно. В залі зовсім не реагували на прізвища: виступає собі ну й нехай виступає, а хто він, не обов'язково знати. Це говорить про те, що мало знають комсомольці один одного. А в залі, між іншим, сидів актив. Це вже неприпустимо.

Комсомольцям різних факультетів треба частіше зустрічатись. І не обов'язково збирати їх на так зване навчання активу з підготовленими виступами, від цього робота не стане жвавішою. Повинна бути якась інша форма.

До речі, про ідеї. Члени комітету комсомолу звикли спускати ідеї зверху, не цікавлячись тим, що часто ці ідеї «знизу» не приймаються.

На трибуні — доповідач.

ше цікавих матеріалів про комсомольське життя університету.

ДЕ Ж КРИТИКА?

А критики на конференції було мало. Чому? Насамперед тому, що

НАШЕ РІШЕННЯ

На ХХІІ з'їзді КПРС наша партія і народ підвели підсумки великого і героїчного шляху, який пройшла країна за 44 роки існування, намітили шляхи побудови комуністичного суспільства в СРСР. Наш народ одностайно схвалює і всіляко підтримує політику нашої партії, бо знає, що всі заходи партії спрямовані на боротьбу за щастя людей всієї земної кулі.

Наш курс, як і весь народ, з радістю зустрів цю подію. На політінформаціях і самостійно ми вивчаємо матеріали ХХІІ з'їзду, —

Програму і Статут партії, доповіді і заключне слово М. С. Хрущова. Всі студенти активно виступають на політгодинах, особливо глибокі і повні знання виявили Рубан, Ракулєнко, Конушкіна.

На честь ХХІІ з'їзду КПРС наш курс вирішив активно включитись в змагання за право називатись кращою групою університету і боротись за перше місце в цьому змаганні.

Л. ВОРОБИОВА,
студ. ІІ курсу істфаку.

СЬОГОДНІ—МІЖНАРОДНИЙ ДЕНЬ СТУДЕНТІВ

СПІЛЬНА ВЕЛИКА СПРАВА

В ці дні радісно, на повний голос звучить в устах кожного індонезійця пісня «Велика Індонезія», яка стала гімном нашої вільної, незалежної республіки. А всього 46 років тому за одне лише слово «Індонезія» відправляли в тюрми.

Голландським і японським імперіалістам не подобалося це слово. Вони боялись його і жорстоко розправлялись з тими, хто нагадував їм, що вони гості на нашій землі.

Зоря свободи, запалена Великим Жовтнем, пробудила народи Сходу. Пробудився і народ моєї країни. Індонезія розірвала ланцюг вікового рабства і стає в ряди незалежних держав.

Історія боротьби за свободу і незалежність пам'ятає 1928 рік, коли передова частина індонезійської молоді і студентства сміливо і рішуче заявила: «Індонезія належить індонезійцям, в Індонезії є лише одна нація—індонезійська, Індонезія знає лише одну мову — індонезійську».

Тепер, коли молода республіка будує нове життя,

перед молоддю стоїть цілий ряд важливих завдань. Вона повинна засвоїти досягнення сучасної науки, розвинути культуру свого відсталого народу. Адже в 1940 р. в Індонезії було всього 6 вузів, в яких навчалось 1693 студенти. А уже в 1960 р. у нас відкрито 7 державних університетів і 1 вуз із 37768 студентами. Багато молоді навчається за кордоном. Молодь Індонезії, як і молодь всього світу, бореться за мир

і щастя трудящих.

Вже кілька років я живу в Радянському Союзі. Сьогодні, в день свята молоді всього світу, хочеться сказати моїм радянським друзям: «Я передам моїм співвітчизникам, коли повернуся в Індонезію, що з радянською молоддю нас єднає велика справа — боротьба за мир».

Мох. ІСНАІНІ,
студ. II курсу механіко-математичного факультету.

На святковій демонстрації. В колоні біологічного факультету поруч з радянськими студентами йдуть в'єтнамські друзі.

Фото Г. Еліави.

ЗА МИР І ДРУЖБУ

В імені в'єтнамських студентів передаю радянським і іноземним студентам Одеського університету самий гарячий, братерський привіт, поздоровляю з святом Міжнародного дня молоді, бажаю найкращих успіхів у навчанні і щасливого життя.

Разом з радянськими друзями зустрічаємо ми міжнародне студентське свято.

Раніше в Індокитаї був лише один університет і медичний інститут на 600 студентів, в них навчались діти французьких колонізаторів, поміщиків і буржуазії. А тепер лише у Північному В'єтнамі відкрито 9 університетів та інститутів з 50 відділами, в них навчається 12350 студентів. 1000 студентів вчиться на заочному та вечірньому відділах, 3500 — в Радянському Союзі та інших братніх країнах. Французька мова, яка раніше була пануючою, поступово витісняється. В'єтнамські студенти навчаються рідною мовою. На конференції міжнародного студентства, яка відбулась в цьому році в Ханой, відзначались величезні досягнення в'єтнамського народу, роль в'єтнамських студентів в роки війни, в будівництві соціалізму. Особливо великих успіхів досяг в'єтнамський народ справі удосконалення вищої освіти.

В цій справі багато нам допомагають соціалістичні країни, особливо Радянський Союз.

Радянський Союз посилав нам своїх професорів, спеціалістів, допомагає будувати політехнічний інститут, використовуючи досягнення сучасної науки і техніки.

Ми щасливі, що живемо і працюємо в СРСР — країні Жовтневої революції. Радісним стає життя і в нашій країні. Але ні на хвилину ми не забуваємо про сотні тисяч наших співвітчизників з Південного В'єтнаму, які і досі живуть під кривавим гнітом американців.

Разом з вами ми боремось за мир і дружбу між народами, за єдність міжнародного студентства. Ми віримо, що це свято стане святом для молоді всього світу, що юнаки і дівчата всього світу будуть жити щасливо, як вчиться і живе молодь соціалістичних країн.

НГО ДИК БАО,
студент II курсу біофаку.

ЩИРА ГОСТИННІСТЬ

ХТОСЬ підрахував, що під час другої світової війни з кожних 100 німецьких юнаків 1924 року народження 25 було вбито, 37 — тяжко поранено і 2 покалічено на все життя. Ці жахливі цифри нагадують зараз кожному юнакові в бівчани, кожному німцю про трагедію, яку пережила наша нація під владою фашизму.

Сьогодні молодь Німецької Демократичної Республіки рішуче заявляє: більше цьому не бувати. Ідучи пліч-о-пліч з великим Радянським Союзом, наш народ успішно будує нове життя. Я пишаюсь своєю Батьківщиною — першою дійсно демократичною німецькою державою, оплотом миру в центрі Європи.

Зараз, коли студентство всього світу відзначає свій день, я перебуваю в Радянському Союзі. Я тут всього 8 тижнів. Коли мене питають про мої враження від перебування в Радянському Союзі, то передусім мені хочеться сказати про те почуття дружби і гостинності, з яким зустрічають радянські люди нас, німців. Всього двадцять років тому російську землю топтали фашистські чоботи, ваш народ зазнав тоді великих втрат. І саме тому зараз для нас, громадян НДР, почуття щирої гостинності з боку російських людей є особливо дорогим.

Як співробітника одного з вищих закладів НДР мене, звичайно, цікавить життя студентів в Радянському Союзі. І з перших днів побачив, що радянська молодь живе одним життям з своїм народом.

На ХХІІ з'їзді КПРС затверджена велика Програма побудови

комунізму. Молодь визнає цю програму як програму свого життя.

Боротьба за мир у радянських людей є складовою частиною загальної боротьби за комунізм. Німецькому народу, нам, молоді, є чого повчитися у радянських друзів.

Гейнц ЛАНГЕР.

м. Одеса.

Нагороди кращим

На прапорі міжнародного студентства накреслено: «Мир, Прогрес, Праця». І в святковий день хочеться згадати про добрі трудові справи.

Добре попрацювали в колгоспі студенти історичного факультету. В міжфакультетському змаганні вони зайняли перше місце. Оброблено сотні гектарів кукурудзи, цукрових буряків. Колгоспники залишилися задоволеними їхньою працею. Кращих з кращих нагородили грамотами Іванівського райкому комсомолу.

Секретар комсомольського бюро істфаку вручив грамоти В. Чернезі, А. Скороделовій, Р. Парфьоновій, І. Гуцало, М. Скрипнику і іншим.

Відмінна праця істориків у колгоспі — це наш внесок у велику справу радянського народу — справу побудови комунізму.

Л. МАЙОРОВ.

ЧАСТО ЗГАДУЄМО

НЕДАВНО відбувались міжфакультетські зустрічі з баскетболу. Коли на поле вийшла наша команда, хтось із болільників сказав: «Туго доведеться хімікам в цьому році. Немає вже китайських хлопців». Так, відверто кажучи, важко нам було розлучатись з друзями. Їх відсутність відчуваємо і на спортивних змаганнях, і на виступах художньої самодіяльності. Гарні були друзі. Запитайте про них будь-кого із студентів хімфаку і у відповідь почуєте: «Чудові люди і прекрасні друзі, які в найважчу хвилину завжди придуть на допомогу».

Як зараз пам'ятаю. Я готувався до екзамену з вищої математики і ніяк не міг розібратись в одному питанні. Поруч сидів Ван Баочень, через дві години у нього екзамен з теоретичної фізики. Бачачи, що в мене щось не виходить, кидає все, підходить до мене, пояснює і не відступає, поки я не зрозумів усе до кінця. А коли хто-небудь з нас міг допомогти у чомусь китайським друзям, невже він не робив це з задоволенням? А як вони працювали на недільниках, в колгоспі! Як готувалися до сесії! Часто нам, студентам молодших курсів, ставили їх у приклад.

Що говорити? Чудові хлопці й дівчата. І ясно, що наша дружба ніколи не припиниться.

На факультет приходять теплі листи, повні дружніх побажань щастя, успіхів у навчанні.

На все життя зберігаються у нас спогади про китайських друзів.

С. ФЕЛЬДМАН,
студент IV курсу хімфаку.

Надаємо слово тим, хто нещодавно став називати себе студентом, — першокурсникам.

НЕЗАБАРОМ ЗАЛІКИ

ЦЕ наш перший навчальний рік в стінах університету. Слухання лекцій, семінарські та практичні заняття — це нове, цікаве для нас, а разом з тим складне.

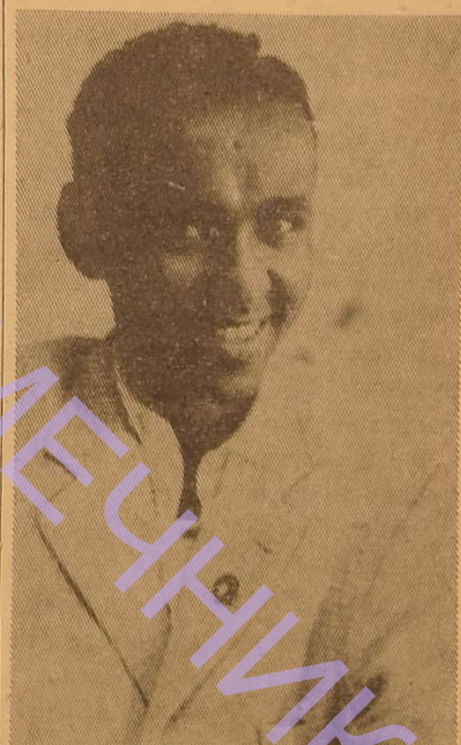
Оригінальні, дохідливі лекції З. А. Бабайцевої з основ літературознавства, О. І. Занчевського з давньоруської літератури слухаємо ми з великим захопленням і увагою. Вони розкривають перед нами зовсім нове, досі мало або й зовсім незнане, примушують думати над кожним словом, вникати в зміст кожного речення. Викладачі намагаються викласти матеріал якнайпростіше, допомагають нам, коли це потрібно. Нам подобаються лекції і семінарські заняття з

історії КПРС. З. Я. Березняк, який веде семінарські заняття, дуже уважний і чуйний педагог, допомагає нам глибше вивчати історію нашої партії, знайомить нас з працями Карла Маркса, Фрідріха Енгельса, Володимира Ілліча Леніна.

Ми дуже старанно і уважно готуємося до семінарських занять. Особливо добре відповідають на семінарах В. Пастухова, Л. Шелестович, А. Ковальський.

Не за горами заліки та іспити. Перша сесія... Нам хочеться скласти її лише на «відмінно» і «добре».

В. САВІНКОВА,
ст. I курсу філфаку.

Алі Мухамед Абді приїхав до Радянського Союзу з далекого Сомалі. Там, в місті Могадіші, здобув він середню освіту. Після цього Алі на протязі року наполегливо вивчав російську мову. Тепер він — студент Одеського державного медичного інституту ім. Пирогова. І хоча Алі Мухамед Абді не знає майже нікого з студентів університету, він захотів в Міжнародний день студентів передати через нашого фотокореспондента привіт і найкращі побажання всім читачам газети «За наукові кадри».

Фото Г. Еліави.

«ЗА НАУКОВІ КАДРИ»
СТОР. 3. 17 ЛИСТОПАДА 1961 р.

Нещодавно минуло 30 років з дня народження видатного діяча нашої партії, публіциста, талановитого літературного критика Вацлава Вацлавовича Воровського.

В. В. Воровський — людина яскравої індивідуальності, різнобічних, багатограних знань, високої культури, невтомний боєць і безстрашний революціонер — напередодні Жовтневої революції, послідовний захисник інтересів молодого радянської республіки і боєць за мир — на високій посаді дипломата в перші роки після Жовтня.

Все життя він боровся за щастя трудящих, за справедливість, за торжество добра над злом і загинув на бойовому посту від кулі вбивці, найманця англійського імперіалізму.

Велику теоретичну цінність в творчій спадщині В. В. Воровського становить його літературна критика.

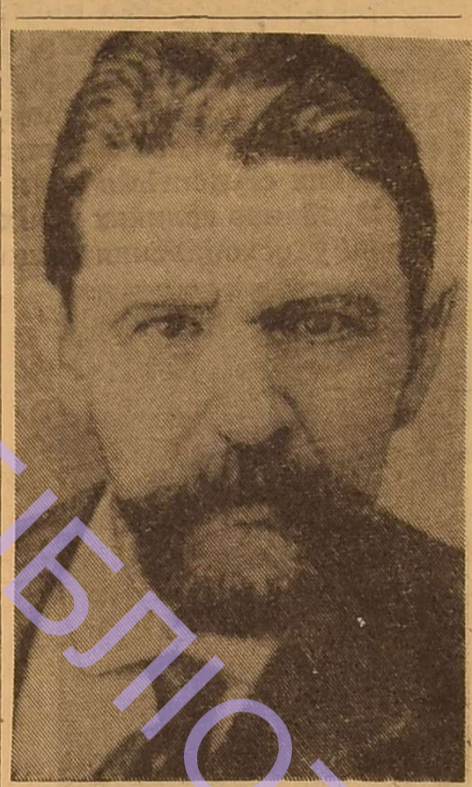
Блискучі, майстерно відшліфовані, повні сили думки й почуття, статті Воровського про літературу відбили і досі зберігають жар його революційного темпераменту.

Кращі праці з питань літератури та мистецтва написані ним в Одесі, де Воровський перебував з 1904 по 1912 р., керуючи діяльністю Одеської більшовицької організації.

Як літературний критик Воровський виступив в роки, коли революція іде на спад, в роки «ганебного десятиріччя» в житті російської інтелігенції. Своєю літературно-критичною діяльністю він бореться з декадентами усіх мастей і відтінків, захищає реалістич-

ні та ідейні завоювання минулого, виступає за ствердження принципів молоді пролетарської літератури.

Пристрасно і гнівно звучать статті Воровського, спрямовані проти ліберальної інтелігенції, яка пішла на службу реакції. В статтях «Мятущиеся и мечущиеся», «В. Г. Белинский», «Н. А. Добролюбов» і інш. В. Воровський викриває тих, хто намагався видати себе спадкоємцями російських революціонерів-демократів, фальсифікувати і ревізувати ідейні позиції Бєлінського, Добролюбова, Чернишевського, Герцена.

Центральне місце в його статтях займає питання про долю реалізму на пролетарському етапі звільного руху. В статтях про Чехова, Купріна, Буніна В. В. Во-

ровський глибоко і ґрунтовно аналізує творчість письменників, які в своїх творах продовжували і розвивали традиції російського реалізму. Революційне чуття і принциповість марксиста дозволяють йому зробити висновок про обмеженість і непослідовність критичного реалізму в нову епоху, невміння навіть найчесніших і найталановитіших письменників-реалістів «відобразити картини нової соціалістичної боротьби», відповісти на питання, поставлені сучасністю.

Він вимагав, щоб письменники вміли не лише створити реалістичні картини життя, а й побачити в ньому керівну, спрямовуючу тенденцію, відобразити «найяскравіше». Саме цим вимогам відповідає творчість О. М. Горького. Одним із перших Воровський відзначив новаторський характер творчості великого пролетарського художника, вказав на зв'язок оптимістичного і героїчного світосприймання Горького і його позитивних героїв з настроями російського пролетаріату, який піднімався на боротьбу.

В своїх літературно-критичних статтях Воровський, за словами Горького, постає перед нами як «людина високої культури і величезного розуму, виключної чесності і прямоти переконань».

І хоч в літературно-критичній спадщині Воровського не все однаково цінне і незаперечне, його статті є зразком партійного ставлення до літератури, по-справжньому революційного служіння їй.

Д. С. ЧЕРНЯВСЬКА,
кандидат філологічних наук.

Протягом року теплохід «Солнечногорск» ходив у рейси на Кубу. Багато цікавого побачили, в багатьох країнах побували моряки. Про все це вони розповіли 13 листопада на зустрічі із студентами-філологами.

— Куба — це республіка молодих. Робітники, селяни, студенти, керівники уряду, командний склад армії — всі вони молоді, повні сил. З великою гостинністю зустрічають вони радянських людей

у себе. Радянські моряки — завжди бажані для них гості, — каже Л. С. Вестель.

В. Скулкін розповів про спортивні зустрічі моряків теплохода з кубинцями, про життя кубинської молоді. Багато цікавого розповіли гості про чудове місто Гавану, про свій дружній екіпаж тощо. На прощання вони запросили студентів у гості до себе на судно.

Р. ПЕТРОВ.

Дякуємо бібліографам

Наукова бібліотека нашого університету виконала напередодні XXII з'їзду КП України і XXII з'їзду КППС цінну бібліографічну роботу. Під керівництвом старшого бібліотекаря т. Ноткінної колектив бібліографів запропонував увазі читачів бібліографічний покажчик по матеріалах XXII з'їзду КП України, що вміщує різноманітні і змістовні джерела (журнальні і газетні статті, різні пропозиції до проектів Програми і Статуту КППС, дані з економічного і культурного розвитку України і т. ін.).

Під рубрикою «Назустріч XXII з'їзду КППС» бібліотека опублікувала бібліографічні покажчики численної літератури, присвячені обговоренню проектів Програми і Статуту КППС, теоретичному обговоренню різних розділів Програми, пропозиціям трудящих, зарубіжним відгукам та ін. Вийшло 2 покажчики: перший охоплює матеріали з 30 липня по 15 вересня ц. р., другий — з 16 вересня по 16 жовтня. Бібліотека в ці дні готує до друку третій випуск, який охопить матеріали за період з 17 по 31 жовтня 1961 року.

Немає сумніву, що ці покажчики мають значну цінність і допоможуть лекторам, пропагандистам, агітаторам і студентам при поглибленому вивченні матеріалів XXII з'їзду КППС. Слід подякувати бібліографам за те, що вони виконали цю кропітку і корисну роботу.

Доцент К. Д. ПЕТРЯЄВ.

ТЕОРІЇ—100 РОКІВ

СТО років тому, 19 вересня 1861 р., в німецькому містечку Шпеєрі на з'їзді німецьких природодослідників і лікарів молодий професор Казанського університету Олександр Михайлович Бутлеров виступив з доповіддю «Про хімічну будову тіла».

За останні 100 років органічна хімія зробила великий крок вперед. В наш час ця галузь хімії поповнюється працями школи академіка О. М. Несмеянова. Хімією кремній-бор-фторорганічних сполук займаються вчені К. О. Андрианов, І. Л. Клуняц, Б. М. Михайлов і інші. Дослідженням фосфорорганічних сполук займається цілий ряд вчених Москви, Києва, Казані. Але радянські вчені не забувають, що в 1850—60 роках в стінах Казанського університету була створена О. М. Бутлеровим теорія хімічної будови, в хімічних лабораторіях були зроблені важливі експериментальні дослідження і відкриття. Казань по праву вважається колыскою російської органічної хімії. Саме тому сюди в день сторіччя Бутлерівської теорії з усіх кінців Радянського Союзу з'їхались на конференції хіміки-органіки.

Академік О. Є. Арбузов, один із керівників Казанської хімічної школи, відкрив конференцію, широко висвітлюючи в своїй доповіді життя і діяльність О. М. Бутлерова. Професор Казанського університету А. М. Пудовик розповів про значення теорії будови органічних сполук в розвитку органічної хімії. Професор Г. В. Биков виступив з доповіддю «Основні ідеї класичної теорії хімічної будови і сучасні електронні теорії». Про Петербурзьку школу Бутлерова і промисловість органічного синтезу розповів у своєму виступі проф. О. Д. Петров. Професор Ю. С. Мусабєков, відомий багатьма працями з історії хімії, повідомив цілий

ряд нових і дуже цінних фактів, пов'язаних з громадською і науковою діяльністю О. М. Бутлерова. Більше 30 наукових повідомлень про результати сучасних досліджень було заслухано на конференції. Поряд з видатними вченими країни в роботі конференції брала участь наукова молодь.

Рішенням Менделєєвського з'їзду, який відбувся в Казані в 1928 р. і був присвячений сторіччю з дня народження вихованця Казанського університету, 19 жовтня 1929 р. був відкритий науководослідний інститут імені О. М. Бутлерова. Тут і досі зберігаються хімічні реліквії: синтезовані великим хіміком препарати, прилади, з якими він працював. Повністю збереглися його кабінет, особиста бібліотека, дошка, на якій він записував формули, стіл для демонстрації. Цей музей — свідок історії розвитку органічної хімії від Бутлерова до наших днів. Тут є музеєзнавчий музей та спокою, тут кипить дослідницька робота, відбуваються важливі відкриття. Про це яскраво говорять доповіді казанських хіміків, які виступили на конференції.

Конференція показала, що теорія О. М. Бутлерова не застаріла, вона надійно служить тепер хімікам, допомагає роз'яснити нові відкриття, нові факти і явища. Радянські хіміки продовжують розвивати далі теоретичні погляди Бутлерова в галузі органічної хімії, вміло використовують досягнення сучасної фізики для прояснення в таємниці органічних реакцій.

О. СТЕПАНОВА,
доцент, учасник ювілейної
Бутлерівської конференції
в м. Казані.

Редактор

В. В. ФАЩЕНКО.

СПОРТИВНІ НОВИНИ

ЗУСТРІЧ РІВНИХ

МАБУТЬ, тільки у фінальних матчах бувають такі драматичні ситуації, які склались під час гри між баскетболістами біофаку і фізфаку. Дуже добре розуміли ігроки обох команд відповідальність цієї зустрічі: результат гри зараховувався у фіналі. І хоч в ході зустрічі обидві команди робили багато помилок, в цілому гру можна віднести до розряду кращих в цьому сезоні.

Лунає сирена судді і м'яч потрапляє до фізиків, його одержав І. Захарченко, кидок — 2 очка! 2:0 — веде фізфак.

Біологи побудували гру в основному на проходах І. Учителя та кидках Є. Дмитрієнка. Корисно і надійно грав В. Олійник. Цікаво, що ця трійка принесла команді 65 очок. Але одразу ж видно слабе місце біологів — відсутність надійних резервів.

Інше становище в команді суперників. Тут важко когось окремо відзначити. Наприклад, І. Захарченко, Г. Базика, В. Федорін принесли кожний по 12 очок. Забігаючи наперед, скажу, що фізики наряд чи програли б цей матч, якщо б краще зіграв «двохметровий» П. Будов. Але від нього ще рано

вимагати технічної гри: цей, безумовно, перспективний споретмен робить тільки перші кроки в баскетболі.

Початок гри не обіцяв нічого доброго команді біологів. Вдало кидає по кільцю І. Захарченко, розігрався Варзєков (який приніс, до речі, 18 очок), знімає м'ячі з свого кільця Будов. Проте біологи відповідають тим же. Гра стає рівною. Напруженість матчу найкраще проілюструють цифри: 9 разів рахунок ставав нічийним, майже на протязі всієї зустрічі розрив не перебільшував 4 очок.

Після першого тайму вели фізики: 35:34. Але після перерви вони

не можуть утримати ініціативи. Не йдуть м'ячі у Захарченка, не кидає по кільцю В. Федорін. До того ж за 5 персональних помилок майданчик залишає Будов.

На 13 (нещасливий) хвилині біологи вийшли наперед (57:56). З цього моменту розрив в очках повільно, але вірно збільшується і до кінця гри досягає 11 очок. Перемогли біологи з рахунком 71:60.

**

У жовтні було проведено ще 1 матч. Географи навіть без свого лідера Я. В. Захаржевського легко обіграли філологів — 69:28.

Ю. ЛАРЮШИН.

Коли закінчується сезон

Цього року осінь рано вступила в свої права, і у вересні—жовтні закінчився літній сезон легкоатлетів. Останніми стартами для наших кращих спортсменів були змагання 3-ї студентської республіканської спартакіади з легкої атлетики, що відбулися в Ужгороді 28—31 жовтня.

В Закарпаття з'їхались команди-переможниці змагань міністерств: вищої освіти, сільського господарства і охорони здоров'я. Одеса була представлена кількома командами, в тому числі збірною «Буревісника», до складу якої входило 8 студентів університету.

Непогано виступили наші першоккурсники. Т. Галка (хімфак) встановила новий рекорд університету в стрибках у висоту — 152 см, а Валентина Полянська (мехмат) метнула диск на 39 м 97 см, програвши переможниці ледве більше метра.

Нижче своїх можливостей виступила Н. Уєрик; хоч вона й була другою в трьох видах, але могла досягти більшого.

З хлопців кращими були М. Тихоненко (його результат в ходьбі на 50 км. — 50 хв. 06,2 сек) та А. Дугаренко, який мужньо провів біг на 800 м і фінішував з часом 2 хв. 00,8 сек.

М. ТИМАШОВ.

„ЗА НАУКОВІ КАДРИ“
СТОР. 4. 17 Листопада 1961 р.